

1 april 2018 (Eerste Paasdag – belijdenisdienst)

DE LEVENDE HERE GAAT MET ONS ONDERWEG

Bijbellezing: Lukas 22, vers 7-23

De geschiedenis die wij hebben gelezen noemen wij in de kerk 'het verhaal van de Emmausgangers'. Want de mensen waar het hier over gaat, zijn onderweg naar het dorpje Emmaus. De een heet Kleopas, zo schrijft Lukas. Maar van de ander weten wij de naam niet. Wist Lukas zijn naam niet? Of wij het Lukas zelf misschien? Over de naam van de tweede reiziger is veel over gespeculeerd: wie is dat nu?. Nu, ik heb een vermoeden. Ik denk zelf aan enkele namen van mensen die dat hebben kunnen zijn: Nico. Of Richelle. Of Christiaan. Of Priscilla. Ik moet heel sterk aan deze namen denken als ik naar die tweede anonieme persoon kijk..., want weet u: in het afgelopen winterseizoen is deze geschiedenis van de Emmausgangers opnieuw werkelijkheid geworden. Deze geschiedenis van de Emmausgangers is bijna 2000 jaar oud..., maar die weg naar Emmaus is in de afgelopen maanden weer gelopen. We waren afgelopen winterseizoen namelijk als belijdenisgroep met elkaar op pad gegaan. We zijn begonnen met een wereldkaart met daarop allemaal woorden die ons geloof en ons leven omschreven. Ik heb aan de catechisanten gevraagd – dat doe ik elk jaar – waar ze op dit moment in hun geloof staan en waar zij eigenlijk naar toe zouden willen reizen. En wij zijn met elkaar vervolgens op weg gegaan. Wij raakten in gesprek. We gingen elkaar bevragen. En steeds ging het over de Bijbel. Over Jezus. De Schriften, het Woord ging open, om het met Lukas' woorden te zeggen. En als wij nu terugkijken - en dat hebben wij op de aannemingsavond ook gedaan – zien wij dat er iets in het hart van deze vier jongvolwassen Emmausgangers is gebeurd. Hun hart is gaan branden, precies zoals bij de Emmausgangers van toen. Er is een vlam in hun binnenste ontstoken. Soms merkte je daar onderweg al iets van. En als wij nu op Eerste Paasdag terugkijken op heel dat traject inclusief de aannemingsavond, dan kunnen wij niet anders zeggen dan: 'inderdaad, de Heere Jezus, de opgestane Heer is met ons meegereisd!' Hij was het Die, net zoals toen bij de Emmausgangers, ons over vragen liet nadenken..., die ons hielp om onze ervaringen inclusief teleurstellingen te delen..., die ons vanuit de Bijbel leerde over Hemzelf. Die overweldigende ervaring die de Emmausgangers hebben gehad..., nou het zou heel anders zijn geweest dan een seizoen belijdeniscatechisatie, denk ik..., maar het is diezelfde Heere geweest, de Levende Die op onze weg is meegereisd en de harten heeft laten branden.

En daarom wil ik u iets vertellen over deze Here, de opgestane HEER Die ook vandaag in ons midden is. Dat is het thema van de preek: de Levende HEER Die met ons onderweg gaat.

De Levende Heer met ons onderweg! Dat zijn wel heel grote woorden, die wij niet te gemakkelijk moeten uitspreken... De Opgestane Heer..., Degene voor Wie alles in hemel en op aarde moet buigen..., Degene Die de dood en de duivel heeft verslagen, voor Wie alle kwade machten moeten sidderen..., Die loopt dus gewoon onderweg naast jou, naast mij? Kan je je het voorstellen? Ik niet. Maar dat is de werkelijkheid van Pasen. De opgestane Heer, Koning der Koningen, Here der heren is opgestaan uit de doden en zien wij vervolgens... gewoon met twee mensen naar hun huis wandelen. Ja, het eerste moment in het Lukasevangelie waar wij de Here Jezus na Zijn opstanding tegenkomen, is... onderweg naar het dorpje Emmaus, al pratend met twee medereizigers. Dus midden in die gewone werkelijkheid van u en mij, in die werkelijkheid van werken en slapen, eten en drinken, praten en luisteren, vreugde vieren en teleurstellingen delen... midden in die werkelijkheid wil de Here Jezus aan ons verschijnen, nadat Hij uit de dood is opgestaan. Zullen wij daar oog voor hebben?

Nu, die laatste zin is wat dubbel, want die Emmausgangers hadden er juist geen oog voor. Of ja, Lukas noemt het anders, Lukas schrijft: 'hun ogen werden gesloten gehouden, zodat zij Hem (Jezus) niet herkenden'. ... Hoe zit dat nu? De een zegt dat het de duivel was die hun ogen gesloten hield. Zij zaten als het ware gevangen in hun eenzijdige blikveld. (Ja, daar ben ik ook wel eens bang voor in onze maatschappij: gevangen zitten in ons blikveld. God niet meer kunnen zien... Hoe wij verblind zijn geraakt en wel een heel eenzijdige manier hebben ontwikkeld van kijken en dingen benaderen.) Maar goed, er staat niet bij dat de gesloten ogen van de Emmausgangers door de duivel veroorzaakt waren. Nee, waarschijnlijk is het precies het tegenovergesteld. Vaak als er passieve werkwoordswoorden in de Bijbel worden gebruikt, dan verwijzen ze juist naar God: Jezus werd opgewekt. Door Wie? Door God! Paulus werd bekeerd. Door Wie? Door God! Zo ook hier dan misschien: hun ogen werden gesloten gehouden. Door Wie? Nou, door God. ... Achteraf blijkt deze tijd van met-gesloten-ogen-verder-reizen in ieder geval heel heilzaam te zijn geweest. God heeft deze tijd van gesloten-ogen – zo lijkt het toch wel - gebruikt om Jezus aan hen bekend te maken. Dit stukje van de reis had een doel. Want..., stel je voor dat Jezus Zich gelijk aan hen had voorgesteld: 'Ik ben het, de HEERE' en vervolgens was Hij uit hun blikveld verdwenen... zoals Hij later ook bij de Emmausgangers opeens uit hun blikveld verdween..., dan was die ervaring voor hen maar een momentopname geweest. Een bijzondere ervaring, dat wel, geweldig!... maar iets waar ze later misschien aan zouden twijfelen: is het wel echt geweest? Was het Jezus wel, of niet? Wat moeten wij ermee? Zo gaat het namelijk met bijzondere ervaringen. Ze geven een boost aan je geloof, maar het effect is soms maar heel erg tijdelijk... Nee, Jezus gaat een andere weg met de Emmausgangers... veel alledaagser misschien..., veel trager... Hij loopt een stukje met hen op..., terwijl ze niets van Jezus merken..., maar hierdoor zullen zij Jezus echt gaan leren kennen en zal het geloof wortel schieten en diepgang krijgen... Jezus legt hen eerst de Schriften, het Woord van God uit. De Emmausgangers krijgen onderweg een gedegen Bijbelstudie! Nadat de Emmausgangers hun teleurstelling met deze onbekende Medereiziger hebben gedeeld – 'wij dachten dat Hij Degene was Die Zijn volk zou redden'..., moet je eigenlijk nagaan wat Jezus gedacht zou hebben, toen ze zo vol teleurstelling over Hem spraken... - nadat zij deze teleurstelling hadden gedeeld, gaat Jezus hen de Schriften, de Bijbel, uitleggen. Hij vertelt hen vanuit heel het Oude Testament hoe al voorgezegt was dat deze Messias, deze Redder Jezus van Nazareth eerst moest lijden en sterven, voordat Hij in Zijn heerlijkheid zal gaan. Jezus legt hen uit dat het niet een vreemde afloop is wat er nu is gebeurd met hun Meester, met Degene op Wie zij hun hoop hadden gesteld, nee, het moest zo gebeuren. Hij moest lijden... De ogen van de Emmausgangers bleven nog geslo-

ten, maar... *hun harten ging branden*... Een vuur werd in hun binnenste ontstoken...

Zo wil Jezus in uw en mijn leven verschijnen. Zo wil Hij jouw leven binnenkomen en je leven doortrekken en vervullen: gewoon, door je de woorden te laten lezen of te laten horen die over Hem geschreven staan. Door de beloften die God heeft gegeven je op het hart te drukken. En door die woorden van God te verbinden aan de weg die je op dit moment loopt. Als je zo onderweg in je leven die woorden van God tot je neemt, gaat je hart branden..., ga je Jezus ontdekken in je leven. Het is dan misschien wel geen 'plotseling-Jezus-zien', of 'op-een-bepaald-moment-helemaal-geraakt-woorden'... dat kan ook hoor, God kan dat zeker doen..., maar vaak wil Jezus in je leven komen door gewoon met je op weg te gaan. Een weg met je gaan van groeien in kennis..., een weg van Bijbellezen en discussie... een weg van je vragen stellen en teleurstellingen uiten en naar Hem luisteren... Zo op weg gaan met Jezus, ook al zie je soms even helemaal niets van Hem - dat kan, je ogen kunnen voor een moment gesloten lijken - maar dan gewoon verder lopen. En soms mag je dan inderdaad ontdekken, of het in je hart voelen branden, misschien wel tot je eigen verwondering: 'Hij is er echt bij! Hij is heel dichtbij. Ik kan niet zeggen hoe, maar het is gewoon zo.' Je hart wordt er warm van... Jezus is erbij. Want Hij leeft!

Ik vind het zo mooi om Jezus daar samen met die Emmausgangers te zien lopen op Eerste Paasdag. Jezus koos niet voor een feestelijke reünie na Zijn opstanding. Geen huldigungsfeest, omdat Hij de overwinning had behaald. Ook geen boos afstappen op de leerlingen, die Hem allemaal in de steek hebben gelaten. Nee, Jezus gaat naast de Emmausgangers lopen..., hen bevragend..., hen lerend..., zodat zij Hem mogen ontdekken als de Opgestane. Dat is wat wij door Pasen mogen ontvangen in ons leven: de opgestane Here wil uw en jouw leven delen. Met je optrekken. Met u onderweg gaan. En daardoor mag je weg zo anders worden. Zoveel zekerder. Met een zekere toekomst. Want alles wat op je afkomt..., al de gevaren, of uitdagingen..., al de spanningen..., het mogelijke lijden..., het een-keer-moeten-sterven..., Degene Die naast je loopt, Jezus, is dat allemaal voor ons doorgegaan. Je hoeft niet bang te zijn. Hij is dat allemaal doorgegaan voor jou. En Hij heeft de macht over al die dingen die er op je afkomen: zorgen, aanvallen, spanningen, verleidingen. We lopen allemaal onze weg. Soms loop je rondjes voor je gevoel. Soms gaat het misschien veel te traag, of gaat je levensweg misschien veel te snel voorbij... Soms weet je eigenlijk niet eens welke route je nu aan het lopen bent... Een levensweg is soms zo complex met zoveel kanten... Maar vergeet nooit dat er iemand naast je loopt..., Die ernaar verlangt om Zich in jouw leven bekend te maken..., om jouw hart dat door zoveel dingen in beslag genomen kan worden... warm te maken voor Hem... jou die blijdschap te geven.

Misschien dat je er op dit moment niets van voelt. Of misschien dat je dat wel eens een keer gaat meemaken. Dat je weg zo gaat, zoals de weg van die Emmausgangers: je voelt je teleurgesteld in het geloof, teleurgesteld in het leven. Het is allemaal zo anders gelopen dan verwacht. Je had zoveel meer van Jezus gehoopt te mogen ervaren. Die Emmausgangers die kwamen bovendien nog uit de kring van de discipelen vandaan, waar ze overweldigd waren door een paar vrouwen die helemaal opgewekt waren... en helemaal 'in de Heer' zeiden dat ze Hem hadden gezien... Maar die Emmausgangers niet. Ze konden niets met al die opgewekte uitbundigheid. Ze werden er misschien zelfs wel een beetje opstandig van... En toch... Jezus was heel dichtbij hen. Hij verloor hen niet uit het oog. Voordat zij iets van Hem zagen, had Hij hen gezien. Voordat zij iets van liefde tot Hem konden voelen in hun hart, brandde Jezus' hart al van liefde voor hen. Jezus laat je niet zomaar los...

Jezus leeft. En Hij wil je op de weg die je gaat in je leven begeleiden. Hij wil die schrammen die je oploopt, verzorgen. Hij wil die verkeerd gekozen wegen, die wegen waar je nauwelijks meer van af kunt wijken, veranderen. Hij wil je laten zien dat je leven – hoe het er op dit moment ook uitziet – dat je leven perspectief heeft. Hoop! Zin! Want Jezus heeft alles voor ons volbracht. Zijn opstanding betekent dat de straf is gedragen, de schuld is verzoend, de machten van het kwaad, de zonde, de duivel en de dood zijn verslagen. Wat is het heerlijk om zo je levensweg te mogen gaan..., in het vertrouwen, in het zeker-mogen-weten dat je schuld, de mogelijke puinhoop die je er van hebt gemaakt mag zijn verzoend... en wat er onderweg ook gebeurt en wat je ook zult tegenkomen onderweg..., er is er Eén Die machtiger is dan het kwaad, dan alles wat je machteloos maakt, Eén die machtiger is, zelfs machtiger dan de dood. Nu jaagt de dood geen angst meer aan, want alles, alles is voldaan! Die in het geloof op Jezus ziet, die vreest voor dood of helle niet! .. Maakt dat je leven niet heel anders, als je na Pasen weer gewoon naar je werk gaat bij de supermarkt of op de bouw, of als je naar schoolgaat, of als je misschien thuis de dag moet zien door te komen. Vergeet nooit: Jezus leeft! Hij wil met je onderweg gaan! Geef Hem de ruimte om Zichzelf aan je bekend te maken.

Dankzij Jezus is er hoop voor deze wereld! Dat hadden de Emmausgangers nu begrepen. Want Jezus had hen niet verlaten, zo hadden zij ontdekt. Nee, ondanks dat zij met hun ogen Jezus niet hadden gezien, hadden de ogen van hun hart het al opgemerkt: Jezus was misschien nog wel dichterbij gekomen, dan ooit! Er is daarom hoop voor de wereld! Deze Jezus, de opgestane Heer, gaat Zijn weg door deze wereld om Zichzelf bekend te maken..., om ons verlangen te wekken..., om onze teleurstellingen te veranderen in hoop, vreugde en zekerheid. ... En daarom gingen de Emmausgangers nu niet rustig en voldaan naar bed: 'is het vandaag toch nog goed afgelopen..., nu lekker slapen!'... nee, zij gingen terug naar Jeruzalem. Maar... ze hadden die Vreemdeling toch thuis uitgenodigd omdat het al zo laat was geworden en het al donker werd? Ja, het was laat geworden, maar het is nog niet te laat om anderen mensen te laten delen in hun vreugde over Jezus. Ze konden niet anders dan dit gaan delen.

We leven nu in 2018. Het is wel laat geworden... De wereld is inmiddels al behoorlijk donker geworden... maar het is nog niet te laat om anderen te laten delen in onze vreugde over Jezus. Jezus liep namelijk niet met de Emmausgangers op om de weg voor hen wat aangenamer te maken en vervolgens hen weer thuis af te zetten: 'Zo, dat is fijn geweest.' Nee, Jezus zette de Emmausgangers in beweging. Om gelijk op pad te gaan en de leerlingen in Jeruzalem te bemoedigen en hoop te geven. Pasen zet je in beweging om die hoop te delen.

Maar heel mooi: in Jeruzalem wisten ze inmiddels al dat Jezus leefde. 'De Heer is waarlijk opgestaan', zo vertelden de discipelen gelijk tegen de Emmausgangers. 'En Hij is door Simon gezien'. Blijkbaar had Jezus ondertussen weer iemand onderweg ontmoet..., prachtig!

Ik sluit af: straks zal een aantal jonge mensen aan ons laten horen: 'wij willen met deze levende Heer onderweg. Want Hij heeft ons opgezocht in ons leven. Hij heeft Zichzelf aan ons bekend gemaakt.' De een is daarbij een lange weg gegaan. De ander een heel turbulente weg. Maar hun hart is gaan branden. Het is de Here geweest die met hen opliep. Het is alles Zijn werk. Het werk van de Levende Here! ... Loopt u ook mee? Jezus is dichterbij u dan u denkt. Kijk maar naast u. En luister maar goed naar Zijn woorden. Je hart zal ervan gaan branden. Een vreugdevuur van hoop, van geloof en van liefde.